

δολοκλήρος σχεδόν ἡ Εὐρώπη ἐκίνησε θρησκευτικὸν πόλεμον κατὰ τῶν Σερβικῶν, οἱ ἐνθουσιώδεις πολεμιστὰι τῆς Δύσεως διὰ τοῦ Δουναβίου διαβάντες ἐπλημύθησαν τὴν ἁγίαν γῆν. Ὁ Δούναβις ἀπὸ τῶν πηγῶν του, ἐν Βάδεν τῆς Γερμανίας μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ἔχει μῆκος 1820 μιλίων, μετὰ δὲ τῶν παραποταμίων, τὰ ὅποια χύνονται εἰς αὐτὸν, περιλαμβάνει ὥραν 300,000 τετραγωνικῶν μιλίων. Διέρχεται διὰ τῆς Βυαρρίας, Αὐστρίας, Οὐγγαρίας καὶ Σερβίας, διὰ τῶν Κερπαθίων ὁρέων, ὅπου χωρίζει τὴν Ρωμουνίαν ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν, καὶ χύνεται εἰς τὸν Εὐξείνου Πόντον, διὰ πολλῶν ἐκβολῶν, ὧν ἡ κυριωτέρα εἶναι ὁ Σουλινᾶς. Ὁ Δούναβις εἶναι πλωτὸς εἰς ἀτμοκίνητα μέχρι τῆς ἐν Βυαρρία Οὐλμης. Ἐν Νικοπόλει τῆς Βουλγαρίας κατὰ τὴν δεκάτην τετάρτην ἑκατονταετηρίδα 400,000 χριστιανῶν ἐβρίθθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς τὸν Δούναβιν, καὶ κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτην ἑκατονταετηρίδα 40,000 Τούρκων ἐσφάγησαν εἰς τὰς ὄχθας του ἐν τῇ πολιορκίᾳ τοῦ Βελιγραδίου τῆς Σερβίας.

Μετάφρασις ἐκ τῆς Γερμανικῆς Ἑλβετίας
τῆς κομήσεως ΔΟΡΑΣ ΙΣΤΡΙΑΔΟΣ.*

I.

Ὅπου ἡ ἐλευθερία ἐπικρατεῖ
Φαίδρος ὁ πολίτης τὸ πᾶν θυσιάζει
Ἀνθῶν καὶ οἱ βράχοι αὐτοὶ
Κ' ἡ βοή τῶν ἀνέμων κοπάζει.
[A VON HALLER].

Ποῦ σπεύδεις, ὦ πάσχουσα ψυχὴ! Ζητεῖς ἄρα τὴν

* Σημ. Δ. Ἀθ. Ἡ εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον γνωστὴ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Δώρα Ἰστρίας, εἶναι ἡ πριγκίπισσα Ἑλένη Goltsof Μασσάλσκη, ἡ περιώνυμος συγγραφεῖς περὶ τῆς ἀναφύων ὁ κ. Dosehanel λέγει ὅτι ἐν μόνον τῶν πολλῶν αὐτῆς συγγραμμάτων ἔγκειται ἡ ἀπαθανάτισις τὸ ὄνομα ἀνδρός.

Τὸ τετράτομον αὐτῆς σύγγραμμα, τὸ ἐπιγραφόμενον, «Γερμανικὴ Ἑλβετία», οὐτινος τὰς ὀλίγας ταύτας σελίδας μετὰ γλῶττισεν ἡ νεαρά δεσποινὶς Ἀρσινόη Γ. Παππαδοπούλου μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὴν σαφηνείας καὶ γλαφυρότητος, εἶναι πόνημα, ὅπερ ἐφείλκυσε τὸν θαυμασμὸν τῶν λογίων τῆς Εὐρώπης διὰ τὸ ὅψος τῶν αἰσθημάτων καὶ διὰ τὴν εὐρύτητα τῶν ἰδεῶν.

Ἀλλ' ἡ πριγκίπισσα Μασσάλσκη, ἔλκουσα τὸ γένος ἐξ ἐνδόξου οἰκογενείας καταγομένης ἐξ Ἡπείρου, ἀνεψία τοῦ φιλομούσου καὶ φιλέλληρος ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας Ἀλεξάνδρου Γκίκα καὶ ψηφισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἡμετέρας βουλῆς πολιτὶς Ἑλληνίς, εἶναι καὶ ἄλλως προσφιλὴς εἰς ἡμᾶς, διὰ τὴν ἀκραίφνη πρὸς τὴν πατρίδα μας ἀγάπην, διὰ τὰς εὐρείας αὐτῆς γνώσεις περὶ παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν Ἑλληνισμόν, ἔτι δὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν εὐγλωττίαν μεθ' ἧς συνηγόρησε πάντοτε ὑπὲρ τῆς πολυπαθοῦς Ἀνατολῆς!

Ἐκ τῶν γνωστῶν εἰς ἡμᾶς συγγραμμάτων αὐτῆς τὰ ἐξ ἑξ ἰδίως περὶ ζητημάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ πραγματευόμενα:

La nationalité hellénique. — Les îles Ioniennes. — La vie monastique dans l'église Orientale. — Les orientaux et la Papauté. — Les femmes en Orient. — Les excursions en Roumélie et en Morée.

Εἶναι πονήματα, ἅτινα θέλουσιν ἀείποτε προσελκύει τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην πάντων τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος.

εὐδαιμονίαν ἢ ἀποσύρεσαι μακρὰν τῆς κοινωνίας; Ἀλλὰ, διατί νομίζεις ὅτι φεύγουσα ἡμᾶς θέλεις εὖρεϊ τὴν κίθην; Μήπως ἐλπίζεις, ὅτι δύνασαι νὰ καλύψῃς πτώμα αἰμοσταγῆς ἐκ τῶν πληγῶν, διὰ τῶν ναρκίσσων τοῦ ἔαρος; ὅτι δύνασαι νὰ ἀναζωογονήσῃς ἐξαντληθεῖσαν καρδίαν διὰ τῆς ἰσχύος ὑπερφυσικῆς τινος πνοῆς;

Ἀκουσον, Ναράνδα, ἐὰν ἐδίδες πίστιν εἰς τοὺς λόγους μου, ἤθελες ἐκτιμᾷσαι περισσώτερον τὴν ἀγάπην, ἢς παρ' ἡμῖν ἀπολαύσεις καὶ ἦν νῦν περιφρονεῖς, ὡς ἀναξίαν λόγου; ἤθελες προσπαθῆσαι ν' ἀνακτήσῃς δ' ἡμῶν τὴν πρὸ ὀλίγου ἐν σοὶ θάλλουσαν ζωὴν καὶ δὲν ἤθελες ἀπέλθαι μακρὰν ἐπὶ ξένης, ὡς τὰς ἐν τῷ ἄδῃ βασανιζόμενας ἐκείνας σκιάς, ἃς ὁ δεισιδαίμων βλέπει πλανωμένας τὴν νύκτα εἰς τὸ σκότος τῶν νεκροταφείων. Οἴμοι! σὲ λυποῦμαι, ἀλλὰ μάτην τὸ πάθημά σου εἶναι ἐξ ἐκείνων, ἅτινα οὐδεὶς ἰσχύει νὰ θεραπεύσῃ, διότι τὸ φέρεις ἐν σεαυτῇ καὶ σε καταβιβρώσκει ὡς δριμύν δηλητήριον. Νομίζεις λοιπὸν ὅτι δύνασαι νὰ σωθῇς φεύγουσα τοὺς τόπους τούτους; Μακρὰν τῶν χιόνων τῆς ἄρκτου, αἵτινες οὐδ' αὐταὶ δύνανται πλέον νὰ κατασοθήσῃσι τὸ πυρίπνοον τῶν παθῶν ἡραίστειον, εἶσαι βεβαία ὅτι θέλεις εὖρεϊ ἀνάπαυσιν;

II.

Ὅχι! Δὲν ἐλπίζω πλέον νὰ εὕρω τὴν εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ καὶ ἂν μέλλω νὰ συντριβῶ καθ' ὁδὸν ἐπὶ τῶν λίθων, θὰ ἀναχωρήσω αἰσθάνομαι ἀνάγκην νὰ ἀπέλθω μακρὰν τοῦ στενοῦ κύκλου τῶν πεπαλαιωμένων τούτων τοιχισμάτων, μακρὰν πρὸς ὀρίζοντας ἀχανεῖς. Θέλω ἀπομακρυνομένη τῶν φιλαύτων καὶ ὑπὸ τῶν κοινωνικῶν προλήψεων συγκλεισθεισῶν καρδιῶν σας, νὰ θερμανθῶ ἐκ τῆς ἐπηρείας καρδιῶν μεγαλοφύχων καὶ φιλελευθέρων.

Θέλω προσπαθῆσαι νὰ λησμονήσω..... νὰ λησμονήσω οὐχὶ τὰς θλίψεις, αἵτινες με κατατήκουσιν, ἀλλὰ τὴν τυραννίαν κοινωνίας δουλόφρονος καὶ οὐδὲν πνευματικὸν ἐχούσης, ἥτις με ἐδέσμευσε διὰ τῶν βαρυτάτων ἀλύσσεων τῆς, ἀλλὰ τὰς ἀλύσεις ταύτας θέλω τὰς θραύσει καὶ ἂν μετ' αὐτῶν διασπάσω καὶ τὰς περιπαθεστέρας χορδὰς τῆς καρδίας μου..... θέλω νὰ πληροφρηθῶ ἐὰν ἐν τῇ χώρᾳ, ἥτις ἐξῆλθεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Θεοῦ, δὲν ἀποκαλύπτῃ τις εἰ μὴ ἀδυναμίας, χαρὰν βεβιασμένην καὶ ἀσέβειαν, καὶ ἂν οὐδαμῶς τῆς γῆς ἀπαντήσω, ἀληθεῖς τοῦ Εὐαγγελίου ὁπαδοὺς, θέλω τότε ἀναγκασθῇ ν' ἀπαρνηθῶ καὶ αὐτὴν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ.

Μοὶ εἶπον ὅτι ἐν μέσῳ τῶν ὁρέων ἔνθα ἀκτινοβολεῖ ἡ αἰωνία χιών, ζῇ λαὸς ἐλεύθερος, ὡς ὁ ἀὴρ ὁ διατρέχων τὰς μαγευτικὰς ἐκείνας κοιλάδας καὶ ὅστις μόνος αὐτὸς μεταξὺ τῶν λοιπῶν τῆς Εὐρώπης λαῶν ἀπέσεισε τὸν ζυγὸν τῆς τυραννίας, τῶν αὐθαιρέτων νόμων καὶ τῶν προλήψεων, ὅτι ἐκεῖ ἡ ἀληθὴς εὐγένεια συνίσταται εἰς τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου καὶ τὸ ἑδάφος δύναται ἀδιακρίτως νὰ ἀνήκῃ εἰς πάντας διότι ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ βιομηχανοῦ μέχρι τοῦ κατοικοῦντος εἰς τὸ πολυτελὲς τιμαριωτικὸν μέγαρον, πάντες οἱ υἱοὶ τῆς Ἑλβετίας εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὡς εἶναι

ἴσοι ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Ὑψίστου. Ἀλλ' ἐχρεώσθησαν τὴν τεραστίαν δύναμιν τῶν γιγάντων, ὅπως ἀπορρίψωσι τὴν τυραννίαν καὶ τὴν δεισιδαιμονίαν, ὅπως ἀνεγείρωσιν εἰς τὴν ἐλευθερίαν προπύργιον ἀσάλευτον ἐν μέσῳ τῆς δούλης Εὐρώπης τοῦ μεσαιῶνος· διότι παρ' αὐτοῖς, ὡς καὶ νῦν ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ᾗ σᾶς ἀφίνω, οἱ δεσπότες ἐκυβέρνησαν διὰ τοῦ σκλήπτρου λαὸν δούλων καὶ τύραννοι διάφοροι πνευματικοὶ τε καὶ πολιτικοὶ ἐδέσμευσαν ἀνηλεῶς τὰς συνειδήσεις καὶ κατέπνιγον τὰς εὐγενεῖς ὁρμὰς τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Πανταχόθεν θεοὶ παντοειδεῖς ἐδημιουργοῦντο ἐν τῷ σκότει, ὅπως ἀποκρύψωσι τὸν ἀληθῆ Θεόν, ἐνῷ ὁ δυστυχὴς δούλος ἀγωνιῶν κατηρᾶτο τὴν γῆν, ἣν ἐκαλλιέργει καὶ ἥς δὲν ἐτόλμα ν' ἀπολαύσῃ τὰ ἀγαθὰ!

Ποθῶ ν' ἀναπαύσω τὸ βλέμμα μου ἐπὶ τῆς φιλησύχου ἐκείνης κοινωνίας, ἥτις διεδέχθη τὸν σάλον τῆς ἀναρχίας καὶ τοῦ τρόμου, νὰ ἴδω πολίτας ἀξίους νὰ ἀπολαύωσι καὶ νὰ διατηρῶσι τὴν ἀνεξαρτησίαν των, ἐνῷ τὰ λοιπὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης εἰσέτι σιωπηλῶς μόνον ποθοῦσι τὴν ἐλευθερίαν. Ἀλλ' ἐὰν ἴδω ὅτι καὶ αὐτοὶ ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν πρωτεύουσών μας, ἐὰν τὸ μεγαλεῖόν των, ἦναι μεγαλεῖον ψευδές καὶ ἐπίπλαστον, καὶ ἡ πίστις των κλονουμένη, θέλω τότε ἐπανέλθει περίλυπος ἐνταῦθα καὶ ἡ ἡχώ τῶν Ἀλπεων θέλει ἐπαναλάβει τὴν τελευταίαν τῆς ἀπελπισίας μου κραυγὴν!

VI.

Φίλε, ἀναπνέω ἀέρα ἐλαφρόν! εὐρίσκομαι εἰς χώραν νέαν δι' ἐμέ· τὸ θεᾶμά της ἐν τῷ αἰῶνι τοῦ δισταγμοῦ καὶ τῆς ἀποθαρρύνσεως ἐν ᾗ ζῶμεν δύναται νὰ μὴ διεγείρῃ τὸν θάυμαστον μου;

Ἡ χώρα αὕτη ἂν καὶ εἶναι ἡ κοιτίς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς προόδου, εἶναι ἀρχαία ὡς πρὸς τὰς παραδόσεις, ἀρχαία ὡς πρὸς τὴν καταγωγὴν τοῦ μεγαλαύχου λαοῦ της, ἀρχαία ὡς πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν νόμων της. οἵτινες φαίνεται ὅτι σχετίζονται πρὸς τοὺς φυσικοὺς νόμους τοὺς παραγαγόντας τὰς ἐκτεταμένους λίμνας καὶ τὰ δάση, ἅτινα τὴν καλύπτουσι.

Ἀλλὰ διὰ νὰ φθάσω ἐνταῦθα διήλθον πολλοὺς τόπους, διήλθον ἀνύδρους πεδιάδας καὶ πόλεις μεγαλοπρεπεῖς καὶ πολυαριθμούς καὶ τέλος ὡς ναυαγός, ὅστις ἐν μέσῳ τῆς τρικυμίας διακρίνει ἀκτὶνα ἐλπίδος,, ἐσταμάτησα ἐπὶ τοῦ πρώτου λόφου, ὃν ἀπῆντησα, ἐξησθενημένη μὲν καὶ κατὰκοπος, ἀλλ' ἐνδομύχως αἰσθανομένη ἀνέκφραστον εὐχαρίστησιν. Ἐὰν ἡδυνάμην νὰ σοὶ εἴπω ὅπόσῃν ἀρμονίαν ἐμπνέει ἡ ἐκ τῶν ὁρέων τούτων προσπνέουσα αἴρα, ἥθελες καὶ σὺ ποθῇς ν' ἀναβῇς, ὡς ἐγώ, εἰς τὰ ὕψη καὶ ν' ἀναπέμψῃς ὕμνους ἀγαλλιάσεως.....ἀλλὰ διατί νὰ τὸ μάθῃς; Ἐὰν μέλλῃς νὰ διέλθῃς τὸν βίον σου ἐν τῇ κατεψυγμένῃ ἐκείνῃ χώρᾳ ἀπολαύων ἡδονὰς τεχνητὰς ὑπὸ οὐρανὸν ὁμιχλώδη καὶ φαιόν, τότε προσπάθησον κάλλιον ν' ἀγαπήσῃς τὴν ποίησιν τῶν μονοτόνων καὶ μελαγχολικῶν σὰς ἀσμάτων θάυμαζε τὰς ἀχανεῖς ἐκεῖνας στέππας, ἐνθα βασιλεῦει μόνος ὁ ὠρυόμενος λύκος καὶ ὁ ἀγριὸς ἵππος· ἀλλ' ὁ δέσμιος, οὐτινος ἡ καρδιά οὐδέ-

ποτε ἐσκήρτησεν ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς ἐλευθερίας, ὁ κάτοικος τῆς Λαπωνίας ὁ σχεδὸν οὐδέποτε ἰδὼν τὸν ἥλιον, ὁ ἐκ γενετῆς τυφλός, ὁ μὴ γνωρίζων τί ἐστὶ φῶς, οὗτοι δύνανται ν' ἀνέχωνται ἀγογγύστως τὴν ἀθλιότητά των, διότι ἀγνοοῦσι τὴν τρομερωτέραν ὀδύνην, τὴν ὀδύνην τοῦ νὰ πάσχῃς καὶ νὰ ποθῇ ἐν ταῦτ' ἀγαθὰ ἀπολασθέντα!

Μὴ ἐπιθυμῆς λοιπὸν νὰ αἰσθανθῇς τὴν ἐπιρροὴν τῆς μεσημβρινῆς θερμότητος, ἥτις φλέγει τὴν καρδίαν, μὴ ἐξέλθῃς ποτὲ νὰ περιδιαβάσῃς τὴν νύκτα ὑπὸ αἶθριον καὶ ἀστροφεγγῇ οὐρανόν, πρόσεξον, μὴ κοιμηθῇς ποτὲ ὑπὸ τὴν σκιὰν πλατάνου παρὰ τὰς ὄχθας ψιθυρίζοντος ῥυακίου, μὴ δελεασθῇς ποτὲ καὶ τὸ κάμης, διότι τότε δὲν θὰ δυνηθῇς πλέον νὰ ζήσῃς εὐδαίμων ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ᾗ εὐρίσκεσαι· ἀλλ' ἴσως διὰ σᾶς τοὺς ἐν αὐτῇ γεννηθέντας, ἡ χώρα ἐκείνη ἔχει θάληντρά τινα, δι' ἐμὲ ὅμως ἡ παγετώδης πνοή της, αἱ ἀπέραντοι πεδιάδες της, τὸ μεγαλεῖον ἐκεῖνο τῆς ἀγριότητός της, ἡ δεσποτικὴ αὐτῆς ὑπεροψία, μοὶ ἐμπνέουσι φόβον, μὲ παγώνουσι· διότι τὰ πρῶτα ἔτη τῆς νεότητός μου τὰ ἐθέρμανεν ὁ ἥλιος τῆς ἀνατολῆς. Καὶ ὅμως προσεπάθησα νὰ συνοικισθῶ, προσεπάθησα καταπνίγουσα τοὺς εὐγενεῖς μου πόθους νὰ γείνω ἀναίσθητος ὡς ὑμεῖς, νὰ ὑπερνικήσω τὴν φύσιν μου καὶ νὰ ἀποδείξω ὅτι ἡ θάλησις ἀρκεῖ, νὰ καταβάλλῃ τὰ πάντα. Ὑπέμεινα λοιπὸν μέχρι θανάτου, καὶ ἡ ἀπάθεια εἰς ἣν περιήλθον ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἡδυνάμην ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα νὰ ὑποφέρω χωρὶς νὰ ἔχω τὴν δύναμιν νὰ σωθῶ πρὸς τὸν τάφον. Τότε ἡσπάσθην τὴν ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας, αὕτη εἶναι ἐκείνη, ἥτις μὲ ἀνεκάλεσεν εἰς τὴν ζωὴν, ἥτις μοὶ ἐνέπνευσε τὸ θάρρος, διότι ἡ ἐπιρροή αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πανίσχυρος.

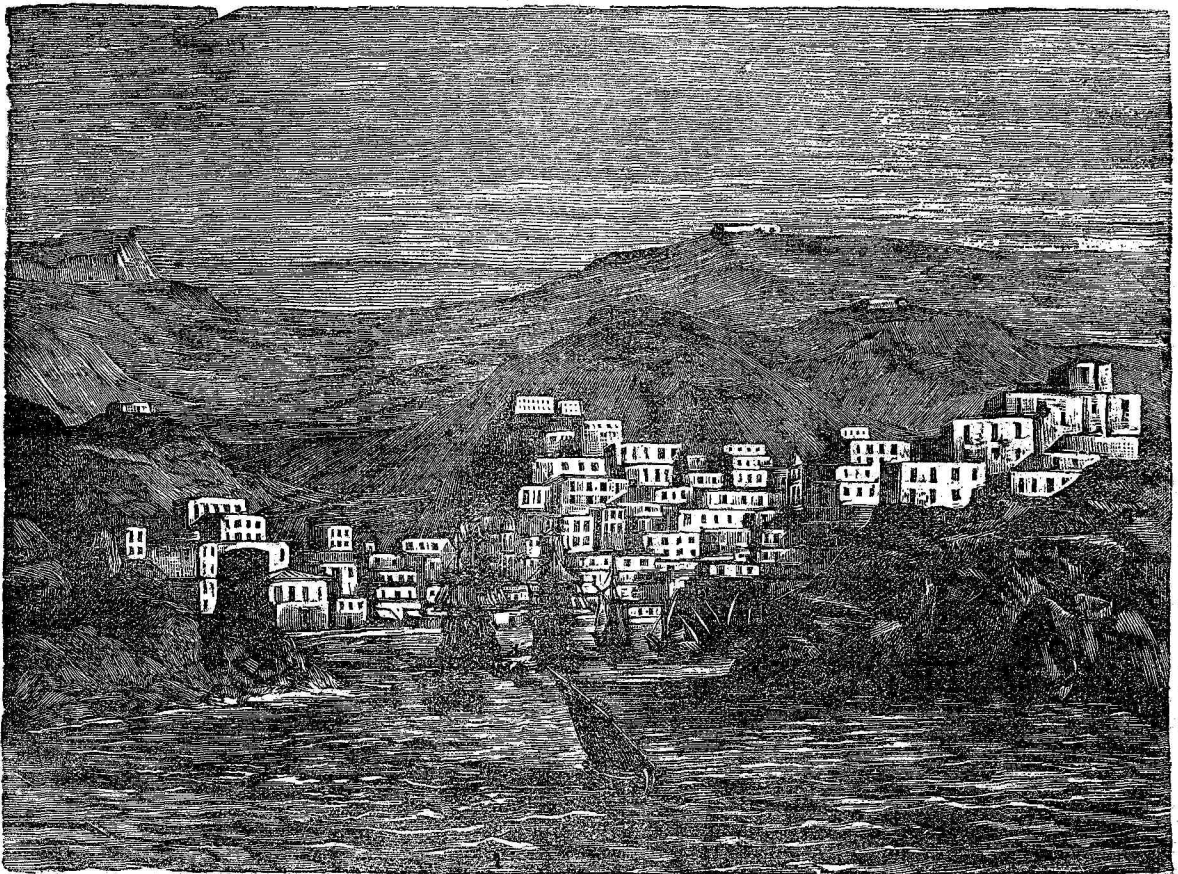
Ὁ Θεὸς ὁ δώσας εἰς πάντας ἀκαταμαχῆτους ὁρμὰς, ἔδωκεν ἐπίσης νοῦν τολμηρὸν καὶ θάλησιν ἐλευθερίαν, ὡς ἔδωκε τὰς πτέρυγας εἰς τὰ πτηνὰ, τὴν ἀλκὴν εἰς τὸν λέοντα, εἰς τὸ ῥεῦμα τοῦ ὕδατος τὴν ὁρμὴν καὶ εἰς τὸν ἀνεμὸν τὴν πνοήν, ἣν οὐδεὶς δύναται νὰ περιορίσῃ. Ἀλλ' ὅπως καταστρέψωσι τὰς ἐμφύτους ταύτας ὁρμὰς μας, ἠναγκάστησαν νὰ χαλκεύσωσιν ἀλύσεις καὶ δι' αὐτῶν ἐδέσμευσαν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας μας, τίς ὅμως δύναται νὰ δεσμεύσῃ καὶ τὴν καρδίαν! αὕτη εἰς τὰ βάθη αὐτῆς φυλάττουσα τοὺς κρυπτοὺς αὐτῆς πόθους, ἀποκαλύπτει τέλος αὐτοὺς ἐξεγείρουσα τὴν ὑπνώττουσαν δικαιοσύνην εἰς τὴν ὑπὲρ ἐλευθερίας πάλιν.

Ἄς ἐξακολουθῶσι λοιπὸν οἱ τύραννοι τὸ ἔργον των, ἀς καταδικάζῃ ἡμᾶς ὁ κόσμος, τὸ πειθήνιον αὐτῶν ὄργανον εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον! Μάτην ἡ πολυτέλεια μᾶς ἐγκλείει ἐντὸς τῶν κεχυσμένων κόλπων της, εἰς τὸ πρῶτον σύνθημα ἐγειρόμεθα ὑπερηφάνως ὡς ὁ ἵππος ὅστις ἀνορθοῖ τὴν χαίτην του πρὶν ἢ ὁρμήσῃ εἰς τὸ πεδίον· διότι τέκνα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐξίσου τοὺς πάντας ἀγαπῶντος, ποθοῦμεν τὰ ὑπ' αὐτοῦ δοθέντα ἡμῖν δικαιώματα, ἅτινα εἰς οὐδένα ἐπετρίβη νὰ μᾶς ἀρνηθῇ.

Ὅτε διατρέχουσα τὰς κοιλάδας, ἡ φερομένη ἐπὶ τῶν κυμάτων τῶν ποταμῶν, ἡσθάνομην ὅτι ἀνέ-

ἤτιστα τὴν γαλήνην ἣν εἶχον ἀπωλέσει ἐν τῇ τύρβῃ τῶν πόλεων, ἐσκεπτόμην πολλάκις ὅτι ἡ ἐλευθερία εἶναι ἐνστικτόν τι τῆς ἡμετέρας φύσεως, τότε ἐνόουν διατί οἱ Ἀθίγγανοι ἐμμένουσιν εἰς τὸν πλάνητα βίον των καὶ στήνουν τὴν σκηνὴν των, σήμερον μὲν ὑπὸ τὸ ψιθυρίζον φύλλωμα τῶν δασῶν καὶ αὖριον ἐπὶ τῆς ἀχανοῦς πεδιάδος, τέκνα τῆς Ἀσίας εἶχον τὸ θάρρος ν' ἀντισταθῶσιν κατὰ τῆς τυραννίας, ἐνῶ ἡμεῖς ἀσθενέστεροι ἐκύψαμεν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὸ βάρος ζυγῶν παρανόμων. Ἐκ τούτου γεννᾶται ἐν ἡμῖν ἡ ἀνησυχία, ἥτις μᾶς κυριεύει καὶ ἐν μέσῳ τοῦ μᾶλλον ἡσύχου βίου· ἐκ τούτου οἱ πόθοι οἱ ἀναπτερούμενοι, ὅσα-

ψυχίαν τῶν προφητῶν καὶ ἐνεπνέοντο, ὡς ἐκεῖνοι ὑπὸ τοῦ αἰωνίου τῆς δικαιοσύνης Θεοῦ. Ἄς βασιλεύσῃ λοιπὸν πανταχοῦ ἡ ἐλευθερία, ὅπου ἡ εὐδαιμονία δὲν εἶναι λέξις κενή! Ἄς πλέξωσι στεφάνους, ὅσοι εἶναι ἄξιοι αὐτῆς καὶ ἄς θέσωσι περὶ αὐτὴν προπύργιον τὰς καρδίας των. Εἴθε ὁ οὐρανὸς νὰ προστατεύῃ αὐτὴν ἐπεκτείνων τὸ κράτος αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς. Εἴθε νὰ ἐναγκαλισθῇ ποτε, ὡς μήτηρ φιλόστοργος καὶ ἀμερόληπτος, πάντα τὰ τέκνα τῆς, εἴθε ὁ ἐκ τῶν ὀχθῶν τοῦ Ἰστροῦ Ῥωμοῦνος καὶ ὁ υἱὸς τῆς Ἰταλίας γονυπετεῖς νὰ δυνηθῶσι ποτε νὰ τῇ προσφέρωσι λατρείαν καὶ νὰ ἐνισχυθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐμπνευσμένου βλέμματός της!

Η ΥΔΡΑ

κις ἀναπνεύσωμεν τὴν αὐραν θαλάσσης ἢ ὁρέων ἀγῶστων εἰς ἡμᾶς· διότι ἐὰν προωρίσθμεν διὰ τὸν ἐν κοινωνίᾳ βίον, δὲν προωρίσθμεν ὁμῶς καὶ διὰ τὴν καταπίεσιν καὶ τὴν δουλείαν.

Ἡ ἐλευθερία εἶναι λοιπὸν ὁ φυσικὸς νόμος τῆς υπάρξεώς μας, εἴθε νὰ δυνηθῶμεν ἐν ἀνάγκῃ νὰ χύσωμεν τὸ αἷμά μας ὑπὲρ αὐτῆς! Πόσον ἐξευγενίζομεθα προφέροντες τὸ μέγα αὐτῆς ὄνομα, ὅπερ μᾶς ἐμπνέει τὴν περὶ τῆς πνευματικῆς ἡμῶν καταγωγῆς συναίσθησιν! Πόσον ἥρωϊκά εἶναι τὰ αἰσθήματα, ἅτινα διεγείρει εἰς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτήν! Εὐδαιμονες, ὅσοι ἀνῆγειραν τὴν ἐλευθερίαν ἐκ τοῦ τάφου, διότι εἶχον τὴν μεγαλο-

εἴθε πανταχοῦ τῆς γῆς φέροντα τὰ βήματά της νὰ ἐδηγήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα πρὸς τὴν τελειότητα τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Ὁ Δημήτριος Βούλγαρης ἐγεννήθη τῇ 1802 ἐν Ὑδρᾷ ἐκ πατρὸς Γεωργίου, τοπάρχου τῆς νήσου. Ὁ βίος του ἔσχε τὸ ἐξαιρετικὸν προνόμιον νὰ συμπαρακολουθῇ τὸν βίον ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους ἀπὸ τῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1821. Διὰ τοῦτο βλέπομεν τὸν Δημήτριον